

нелъ отъ английски ти голѣмци много тѣхни мѣста, и ги раздалъ въ ленъ на барони ти си, които съшто така сградили тамъ ягки сгради и се натъкмили въ тѣхъ съ дружина та си.

Вилхелмъ, който приличалъ на башта си, не се владалъ добрѣ съ английскій народъ, не тачилъ закони ти му, а гледалъ да въведе въ Англия французски обичай и французскій езикъ. (Нормандски ти барони вече били забравили езикъ тъ на прѣдѣди ти си и говорили французски). Отпослѣ като се смѣсилъ французскій езикъ съ англо-саксонскій (сир. съ германскій) станалъ сегашний английскій езикъ.

Съ смъртъ та на Вилхелмови ти синове се довършилъ мъжкый родъ, та прѣстолъ тъ прѣминалъ у женскый родъ, сир. у французскій графъ Хенриха Плантагенета (1154 год.); той царовалъ подъ име Хенрихъ II, и отъ него се наченалъ царскій корень на *Плантагенети ти* въ Англия.

XV. БОРБА НА ЦАРЕТИ СЪ ПАПИТИ, ВЕЛФИ И ХИБЕЛИНИ.

919—1024—1122—1254—1282.

Конрадъ I. Саксонскій царскій родъ. Хенрихъ птицеловъ и Маджаре. Великий Отонъ. Придобиване на Ломбардия. Франконскій домъ. Хенрихъ IV, и негово възпитание. Размиряване на Саксоти. Възвишаване на папска та власть. Григорий VII. Симония и инвеститура. Унижение на Хенриха IV. Вормскій конкордатъ. Хохенштауфени и велфи. Фридрихъ Барбаруса. Ломбардски градове. Хенрихъ Львъ. Смъртъ на Барбаруса. Инокентий III. Фридрихъ II. Паданіе на Хохенштауфени ти. Сицилийска вечерня.

Въ Германия слѣдъ смъртъ та на Людовика Дѣте то, херцоги ти, епископи ти, графове ти и барони ти се събрали заедно, и избрали за краль франконскій херцогъ